

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια κι' ἐνγηκόσα ιρία,
δραῖσις καὶ φιλοπατρία.

Ἐνγηκόσα τέσσερα καὶ χίλια,
ποῦ θὰ βγοῦν λαοὶ μὲ πειραχήλια.

Τῶν ὁρῶν μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κτὼ φράγκα εἶναι μόνον.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—ὁ ἑκα φράγκα καὶ στὸ χέρι.

Δεκαεπτὰ Γεννάρη,
μουτσούναις 'στὸ παζάρι.

Ποῦντος ὀκτακόσα κι' εἰκοσι κι' ἐνιά,
σύννεφα καὶ χιόνια, βαρυχειμωνιά.

Μία πένθιμη ρίμα 'στοῦ Ροῦδη τὸ μνημα.

Ὁ Μῶμος, ποῦ μᾶς 'πείραζε μὲ τὸ 'δικό σου στόμα,
τρὶς γέλασε, τρὶς ἔκλαψε 'στοῦ τάφου σου τὸ χῶμα,
κι' ἡ ξακουστή σου Πάπισα κι' ἡ σάτυραις κι' ἡ Σκνίπες
κι' ἐκεῖνα ποῦ μᾶς ἔλεγες, κι' ἐκεῖνα ποῦ δὲν εἶπες,
ἔστησαν μὲς 'στὸ Πάνθεον τῆς Τέχνης τὴν μορφὴ σου,
κι' ἐκεῖνοι ποῦ σ' ἀφώρισαν 'βλογοῦν τὴν κορυφή σου.

'Στοῦ Ζαχαράτου τῇ γωνιᾷ θαρρῶ καὶ τῶρ' ἀκόμα
πῶς τοῦ Μανώλη μὲ καλεῖ χριτωμένο σκῶμμα,
κι' ἀκούω μέσ' ἀπὸ σοφὸ, μὰ κάτισχνο κουφάρι,
τοὺς σαρκασμοὺς τοὺς Ἀττικοὺς μὲ μὰ περισσὰ χάρι.

Αὐτὴν δὲν τοῦ τὴν ἔσβυσε κανένας κρύος τρόμος,
κανένα πόνου βάρος,
τὴν 'πῆρε μόν' ὁ Χάρος,
κι' ἔγινε σκωπτικώτερος ὁ κάθε μῶμου μῶμος.

Τοῦ Παρναδοῦ Χορὸς τὰ μάλα ζωηρός.

Π. — Γιὰ τὸν χορὸ τοῦ Παρνασοῦ θαρρῶ πῶς θὰ μοῦ ψάλης
κι' ἀνάποδα, παρᾶσιτε, τὴν πίστι μου θὰ βγάλῃς,

θὰ ξανακούσω ἡλιγκῶν κι' ἀρσενικῶν μητροῶ
καὶ πάλιν θ' ἀνιδρύσωμεν εἰς χορευτὰς ἡρώα.

Φ. — "Ἄν θέλῃς ἄθλους ἀληθεῖς
νὰ ψάλης, Περικλέτο,
ψάλε χοροὺς κοσμοδριθεῖς
καὶ κάθε μας μπικλέτο.

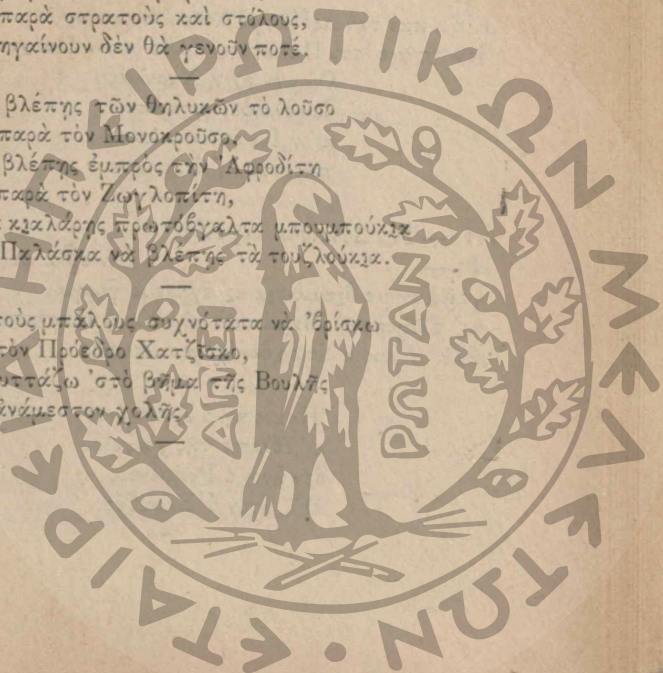
Καλλίτερα νὰ ψάλης τὴν καθεμιὰ Σιλφίδα
παρὰ τοῦ Ντελγιάννη τοῦ Δέλτα τὴν σταφίδα.
Κάλλια χορῶν ν' ἀκούῃς περιγραφάς, λεπρέ,
παρὰ συνεννοήσεις Μπακχάουζ καὶ Δυπρέ.

Καλλίτερα νὰ βλέπῃς ἀφράτη ζωντοχήρα
καὶ ν' ἀναπνέῃς μῦρα
κομψότητος, φρεσκάδας, καὶ χάριτος πολλῆς,
παρὰ τὴν βαρβατίλα τῆς ἄχαρης Βουλῆς.

Καλλίτερα νὰ ψάλης χιονάτα ντεκολτέ,
μαρσιόλαις καὶ μαρσιόλους,
παρὰ στρατοὺς καὶ στόλους,
ὅπου καθὼς πηγαίνουν δὲν θὰ γενοῦν ποτέ.

Καλλίτερα νὰ βλέπῃς τῶν ἡλιγκῶν τὸ λούσο
παρὰ τὸν Μονοκρούσο,
καλλίτερα νὰ βλέπῃς ἐμπρὸς τὴν Ἀφροδίτη
παρὰ τὸν Ζωγλοπίτη,
καὶ κάλλια νὰ κινάῃς πρετόβγαλτα μπουμπούλια
παρὰ τοῦ κύρ Πηλάσκα νὰ βλέπῃς τὰ τοῦ λούκι.

Καλλίτερα 'στοὺς μπάλους συγγέντα νὰ 'δρίαι
τὸν Πρόεδρο Χαρτζιάνο,
παρὰ νὰ τὸν κυττάξω 'στὸ βήμα τῆς Βουλῆς
ἀνόμεστον γαλήνη.

Καλλίτερα ν' ἀκούω 'στους κύκλους τούς μεγάλους
για τὰ καρὲ κουθέντα,
καὶ προτιμῶ νὰ βλέπω τούς 'Γπουργούς 'στους μπάλους
παρὰ 'στὰ Παρλαμέντα.

Π.— 'Ω! δὲν μ' ἀρέσει νὰ βλέπω πλέον
τὰς βελτιώσεις τὰς παρδαλὰς,
καὶ τῶν ρητόρων τῶν πειναλέων
τὰς φουσκωμένες ἀμυγδαλὰς.

Στρατούς δὲν θέλω 'στὸν καφενέ,
μήτε κανόνια Κρούπ καὶ Καννέ,
δὲν θέλω μάχης ἀγρίας αἵμα,
λόγχην τῆς Δούγκαν θέλω τὸ βλέμμα,
θέλω παιᾶνας χορῶν νὰ κρούω
σὲ στήθος πᾶλλον καὶ ραδινόν,
κί' ἀποσκιρτῶντα νὰ μὴν ἀκούω
καὶ τῶν Τρικκάλων τὸν Ραδινόν.

Θέλω τὸν Στάη σὲ μπάλων σάλαις
χωρὶς δασκάλους, χωρὶς δασκαλίας,
καὶ τὸν Λεβίδη χωρὶς σεκλέτια
γιὰ μεταθέσεις καὶ γιὰ ρουσφέτια.

Τὴν εἶδες τὴν 'Αλίκη;

Φ.— Τὴν εἶδα ψὲς ἀργὰ
'στοῦ Παρνασοῦ τῆς σάλαις... εἶδα καὶ τὴν Βουγὰ,
τὴν ἀδελφὴ τῆς Στάη, μὲ τᾶσπρα προχωρεῖ,
οὐ μὴν καὶ τὴν ροδόχρουν κυττῶ Καλογερῇ.

Τῆς καθεμιάς τῇ χάρι 'σταμάτησα νὰ 'δῶ,
τῆς εἶδα 'στὸ Παλάτι, τῆς ἔβλεπα κί' ἐδῶ.
Καὶ πάλιν εἶδα πλῆθος διαβολικῶν ἀγγέλων,
κί' ἐκεῖ ποὺ τῆς πατρίδος 'μακάριζα τὸ μέλλον
κί' ἔβλεπα 'μπρός μου πλούτη, λαγούς μὲ πετραχήλ,
εἶδα τὴν Καικιλίαν ξανὰ καὶ τὴν Ραχήλ.

Εἶδα σπαθῆτους πάλι κομψῆς παλληκαριᾶς,
μαῦρα, 'βρέ Περικλέτο, τὰ μοῦρα τῆς μουριᾶς,
μαῦρα φορεῖ κί' ἡ Στράτου, κί' ἡ Σακορράφου τέτοια,
μὰ κί' ἄλλαις, ποὺ μὰς κάνουν τρία τὰ καμπάτια.

Εἶδα καὶ τὴν Λεβίδη μὲ λοῦσο περισσό,
δὲν 'πῆγε 'στὸ Παλάτι κί' ἤλθε 'στὸν Παρνασό.

Οὐ μὴν κί' ἡ Χαριλάου
δὲν ἔλειψε, μπεμπέ,
κί' ἡ Παππανικολάου
παρέστη κί' ἡ Λεμπέ.

Π.— Τὴν Δούκισσα τὴν εἶδες;

Φ.— Τὴν εἶδα ψὲς ἀργὰ
γεμάτη μὲ διαμάντια κί' ἐχώρευε γοργὰ,
κί' ἔλαμπε μ' ἀδαμάντων πληθύν ὁ Παρνασός,
ἀλλ' ἡ κυρία Στάη δὲν 'χώρευε ποσὸς.

"Ἦτανε κί' ὁ Ζλατάνος
κί' ἔβλεπε τῆς χαζαῖς,
δὲν ἦτον ὁ Ρωμάνος,
ἀλλ' ἦτον ὁ Σκουζές.

Δὲν εἶδα καὶ τὸν Ράλλη,
μὰ τὸν Μαυρομιχάλη,
παρὴν κί' ἡ δέσποινα τοῦ μὲ ντουαλέτα γκρί,
κί' εἶδα καὶ τὴν Χασιώτη
καὶ τὴν Καναβωριώτη,
ποῦ τὰ μεταξωτὰ τῶν ἐκάνανε κρὶ κρὶ.

'Εφούσκωνε τᾶγέρι λευκώτατα πανιὰ
κί' ἡ Τριανταφυλλάκου 'φοροῦσε βυσσινιά.
Παρήσαν καὶ νυφάδες καὶ δὺς τοῦ κοπλιμέντο
τρικούβεργοι γαμπροί...
'ρωτῶ καὶ τὸν Χατζίσκο: πότε τὸ Παρλαμέντο;
καὶ μοῦπε: τὴν Λαμπρή.

Δὲν ἔγινε 'στὸ μπάλο κανένα πατατράκ
κί' ὁ Κώστας ὁ Τοπάλης 'φοροῦσε μαῦρο φράκ,
τέτοιο 'φοροῦσαν κί' ὅλοι
κί' ἐγώ, βρέ μπουνταλᾶ,
οὐ μὴν ἡκτινοβόλει
κί' ἡ Μήτσα Μεσσαλᾶ
μ' ἓνα κολλιὲ σπουδαῖο καὶ τέχνης ἀρ νοβῶ,
ποῦ 'θάμβωνε τὸν κόσμον κί' ἐμένα τὸν γκαβῶ.

Εἶδα πολλὰς ὠραίας,
ποὺ κάνουν τὸ βαρύ,
κί' εἶδα καὶ Τανταγραίας
'ψηλὰ 'στὴ γαλερί.

Εἶδα τὴν 'Εμπερίκου
μὲ μαῦρ' ἀρχοντικά,
καὶ τὴν Μαρίαν Κρίκου,
Νεράϊδα μὲ λευκά.

Κί' ἐσήκωσα τὴ μύτη
κί' εἶδα καὶ τὴν Βαίτη,
μὰ καὶ τὴν Γιώτα Λάμπρου, λεμόνι ζουμερό,
ποῦ καὶ 'στῶν 'Ανακτόρων τὴν εἶδα τὸ χορό,
καὶ τὴν 'Ηλιοπούλου,
μὴ ντάμα καθὼς πρέπει,
καὶ τὴν Μαλικοπούλου,
γλυκύτατο σκλέπι.

Εἶδα κί' ἐκείνας πάλι
τὰς δεσποινίδας Πάλλη,
εἶδα κί' ἐνὸς Οὐλάνου
τὰ σκέρτα τὰ πολλὰ,
ἦτανε κί' ἡ Ζλατάνου
'στὴ γαλερί 'ψηλὰ,
κί' ἔβλεπε τὸν Γρηγόρη,
ποῦ μαῦρο φράκ ἐφόρει.

Θορρῶ καὶ σὲ πῶς εἶδα, πρῶτον σουρτουκλεμέν,
ἐκεῖ 'στὴ γαλερί,
καὶ μὲ τὰ φασμέν
τοῦ Κάβθα τὴν κυρία.

Π.— Τὸν εἶδες τὸν 'Ανδρέα;
Φ.— Τὸν εἶδα μὰ χαρά,
κί' οἱ Πρίγκηπες 'χορεύαν σὰν νᾶχανε φτερά.

Η.— 'Αμμ' εἶδες καὶ τοῦ Σίγμα τοῦ Ράλλη τὴν Τζιτζίκια;
Φ.— Βεβαίως, Περικλέτο, κί' εἶχε μεγάλη γλύκα,
καὶ μέσα 'στῶν Πρίγκηπων τὸν ἕμιλον ἐγέλα,
κί' ἦταν κί' ἡ Καββαδία, κί' ἦταν κί' ἡ Καραβέλα.
Δὲν εἶδα τί 'φοροῦσαν, ἀλλ' ἔμως ὑποθέτω
πῶς ἄσπρα θὰ 'φοροῦσαν ἡ μαῦρα, Περικλέτο.

Μ.— Εἶδες τὴν Δελιγιάργη, τὴν Τζίφου τὴν Σιλφίδα;

Φ.— Καὶ τούταις 'στὸ Παλάτι μὲ τὰ λαρνιὸν τῆς εἶδα.
Κί' ἔλεγα λέρ μπαλέρ
κί' εἶδα καὶ τὴν Μπαρμπιέρ,
τὸ κόκκινο ζωνάρι τῆς Λύδρας, τὴν Μπερῶ,
καὶ 'στὸν Ριφὰτ τὸν Πρέσβη μὲ θάρρος προχωρῶ,
μὰ σπεύδω μὲ σπουδὴν
καὶ πρὸς τὸν Σαδραδίν,
καὶ σκύδωντας ἐμπρός των τοὺς λέω πῶς μ' ἀρέσει
τὸ κόκκινόν των φέσι.

Π.— Εἶδες καὶ τὴν Καλλία;

Φ.— Τὴν εἶδα 'στὸ μπουκέτο,
καὶ κάλλιχα τὴν Καλλία νὰ βλέπης, Περικλέτο,
τὴν Τσίλλερ, τὴν Ζωγράφου, τὴν 'Αραβαντινοῦ,
καὶ τὴν 'Ελευθερίου,

παρὰ τὸ σὺ ἐκεῖνο τοῦ Παππαστασίου,
φουστανελᾶ κυρίου.

'Ἦταν κί' ἡ Γιώτα Ράλλη κατὰλευκη, χαζέ,
μὲ κίτρινα κί' ἡ κύρη τοῦ Παύλου τοῦ Σαρῆ.
Δὲν εἶχε σκουλαρόκηκα καμμιὰς κυρὰς αὐτὴ
κί' ἦταν κί' ἡ Νεφρεπόντη μὲ κάτασπρα κί' αὐτὴ.

Π.— Τὸν ἄνδρα τῆς νομίζω τὸν ἐκάναν Νεμάρχη.

Φ.— Λοιποῦμαι ποὺ δὲν εἶδα κί' ἐκεῖ τὴν 'Αριστάρχη,
κί' ἀπὸ τῆς Πρίγκηπέσσης ἔλειπε τούτῃ μόνη,
κί' ἦταν κί' ἡ Μαζαράκη, μῆλα μου καὶ κυδῶν,
κί' ὅλαις ἐκείναις, πούχα 'στὸ φύλλο τοῦ Ρωμηοῦ,
κί' ἡ Παππακισάννου, νερό τοῦ Ταξιμοῦ.

Κί' εἶδα τὴν 'Ανδρομάχη τοῦ Λέοντος Μελᾶ
μὲ τᾶνθη τὰ πολλὰ,
κί' εἶδα μὲ κρέμ τὴν ἄλλη, κυρία τοῦ Κοκοῦ,
παρὴν κί' ἡ Μανουσάκη, κυρία Ναυτικοῦ,
παρέστη κί' ἡ Ροδάκη, ρόδον τοῦ Νομικοῦ.

'Ἦταν κί' ἡ Συμπούλου μὰ κί' μὲ τὴν μητέρα,
κί' ἐγώ γυροῦσα νᾶβρω τὸν κύριον πατέρα.

για να τον έρωτήσω πώς πᾶν τὰ περισσεύματα
κι' ἂν εἶν' ἐλπίς με τοῦτα νὰ κάνωμε στρατεύματα.

Π.—Γιὰ 'πές μου τοῦ Συλλόγου τὸν Πρόεδρο τὸν εἶδες;

Ρ.—Τὸν εἶδα καὶ μονάχο καὶ με τῆς δεσποινίδες.

Κι' αὐτὸς με τὴν Ἀλίχην ἐχόρεψε θαρρῶ,
πρῶτος 'στὴν ἐπιστήμη, πρῶτος καὶ 'στὸ χορό.

Π.—Δὲν ἦτανε κι' ἡ κόρη τοῦ Πι τοῦ Κουτσαλέζη;

Φ.—Τὴν εἶδα με γαλάζια, κι' ἁμάν, Χριστέ, κι' ἄς φέξη.

Σήκω, βρέ Περικλέτο, νὰ δράσης ζωηρῶς,

καὶ χόρευε μαζί μου, ξεφάντωνε καὶ πίνε...

παρῆν κι' ὁ Κουτσαλέζης, τὰ μάλιστ' ἀνθηρῶς,
ποῦ δὲν 'μπορῶ νὰ νοιώσω ποῖξς ἡλικίας εἶναι.

Ἄς κάμωμεν κι' ἐφέτος χορευτικὰς θυσίας,
ποῦ κι' ἡ Μακεδονία μαζί μας νὰ σαστίσῃ...
κι' ὁ Τσερμπάτσεφ ὁ Πρέσβυς παρέστη τῆς Ρωσσίας,
κι' ἔτρεμα μήπως πάλι 'στοὺς κάλους με πατήσῃ.

Εἶδα καὶ τὸν Τραγιάσκα, Πρέσβυν ἀγαπημένο,
καὶ τῆς Ἀγγλίας εἶδα τὸν ἐπιτετραμμένο,
κι' ὁ Μωρουάρ παρέστη, πλὴν ἄνευ τῆς κυρίας,
κι' ὁ Γκούντενους ἐκεῖνος, τσιράκι τῆς Αὐστρίας.

Εἶδα πολλοὺς ἐν τέλει,
Μινίστρος με σταυρό,
μόνο τὸν Σιλδεστρέλλη
δὲν 'μπόρεσα νὰ 'έρῳ.

Π.—Αὐτὸς ἐπροβιάσθη καὶ τώρα, βρέ ψωρίτη,
μέσα 'στῆς Ἰσπανίας πηγαίνει τὴν Μαδρίτη
νὰ 'δῇ τοὺς ταυρομάχους, νὰ 'δῇ τῆς Δόνα-Σόλαις,
κι' ἐμᾶς θὰ μᾶς ἀφήσῃ με τρύπικις μεντζισόλαις,

Φ.—Κατάκαρδα λυποῦμαι γιὰ τέτοιο χωρισμό,
κι' ὅποιος μᾶς σκυλοβρίζει πέρνει προβιάσμο.
Ἄντιο, Σιλδεστρέλλη, ποτέ δὲν σέ ξεχάνω,
νὰ μ' ἔχῃς καὶ νὰ σ' ἔχω τιμὴ μου καὶ κορῶνα,
κι' ἐγὼ τὸ κατευόδιο με μὴ κλωτσιὰ σοῦ κάνω
'στῆς τρίτης τῆς σελίδος τὴν ζωηρὰν εἰκόνα.

Ἦτανε κι' ἡ κυρία Λαυρία τοῦ Σερπιέρη.

Π.—Βρέ τί μου λές;

Φ.— Κι' ἡ Μάτσα, Πολίτικο σεκέρι,
κι' ἡ Τσέρνοβιτς ἐκεῖνη, σωστὸ ταοῦ-κιοζοῦ,
με πράσινα ντυμένη, καὶ μὴ γρη῏ μιζοῦ.
Ἐθαύμασα τῶντι τὰ πλάσματα τοῦ Πλάστου,
πλὴν εἶδα κι' ἕνα γέλοιο σεμνὸ τῆς Ἀγελάστου,
ἔτσι γελᾷ κι' ἡ Νέγρη, πρὸς δὲ κι' ἡ Καλλιγᾶ,
κι' ἡ Σιλήμαν, ποῦ με χάρι τὴ μέση της λυγᾶ.

Π.—'Αμμ' εἶδες, φαμφαρόνε, καὶ τὴν Καρκατσάνη;

Φ.—Τὴν εἶδα, Περικλέτο, με ταιμαχι φουστάνι,
μὰ καὶ τοῦ κύρ Ἀλέκου Σκουζέ τὴν Ἰσάβέλλα

μετὰ τοῦ Διαδόχου νὰ κατασελαγίξῃ,

κι' εἶδα καὶ μὴ γοργόνα καὶ στρογγυλὴ βαρέλα,

κι' ἐνθ' μιλοῦσα μόνος σάν πόσα νὰ ζυγίξῃ

βλέπω 'μπροστά μου τότε καὶ τὴν Ζυγομαλᾶ...

Π.—Βρέ Φασουλῆ, γιὰ 'πές μου πῶς πᾶς ἀπὸ μαλά;

Φ.—Εἶδα καὶ τὴν Γεννάδη, καὶ τὸν Γεννάδη ψάλλω,
ποῦ δεξιῶς καθ' ὅλα διεύθυνε τὸν μπάλο.

Οὐκοῦν γε κι' ἡ Χατζίσκου κι' ἡ Μπούμπουλη παρόντι,
κι' ἡ Μπαλτατζή, κυρία τοῦ Παλατιοῦ τοῦτέστι.

Π.—Κάποια ξεχνᾷς νομίζω, ποῦ καταλήγ' εἰς ἔσση.

Φ.—Τὴν ξέρω, Περικλέτο, θὰ λές γιὰ τὴν Λομπρέστι.

Παρῆν κι' ἡ Σπύρου Λάμπρου, λευκῶς ἐρατεινῇ,

κι' ἦσαν λιμοκοντόροι καὶ τσαλαπετεινοί,

κι' ἐξέσχιζαν φουστάνια, κολλήγα σοδαρέ,

κι' ἤθελαν 'στῶν Πριγκήπων νὰ 'μποῦνε τὰ καρέ.

Δὲν κλαίω τὰς μελλούσας ἐλπίδας τῆς μητρῶς,

μὰ κλαίω τὰ φουστάνια, ποῦ τᾶσχισαν οἰκτρῶς.

Κι' ἔστρεψα τὰ γαλαζία μου κι' ἐδῶ κι' ἐκεῖ κι' ἄλλου

καὶ χαρωπὴν ἔμπρός μου κυττῶ τὴν Ροῖλου.

Π.—Μὰ δὲν μοῦ λές σάν πόσα χρωστᾷς 'στὴ Μιχαλοῦ;

Φ.—Ἀλήθεια πῶς συνῆλθε τοῦ κράτους ἡ Βουλῆ;

Π.—Κι' ἡ Ριανκούρ δὲν ἦτο 'στὸν μπάλο, Φασουλῆ;

Φ.—Ἀπῆν με τὸν υἱὸν τῆς ἐκ τῆς ὁλομολείας,

γιατὶ τὸν Λουδοβίκον ἐπέμβει τῆς Γαλλίας,

ποῦ κόλλυθα μονάχη τοῦ κάνει κάθε τόσο...

Π.—Τελείωνε, κανάγικ, νὰ σέ ξυλοφορτώσω.

Φ.—Καθένας ἐπροσπάθει μὲς 'στὰ καρέ νὰ 'μπῇ

κι' εἶδα καὶ τὴν Γρυπάρη,

καὶ μὴ σάν κεχειμπάρι,

κι' ἦτανε τόσος κόσμος, δὲν ἔπεφτε κουμπί.

Πλὴν φεῦ! καμμιὰ δὲν εἶδα μὲς 'στὸ χορὸ νὰ πέσῃ

κι' εἶδα καὶ τὴν Ἀλίχη μαζί με τὸν Λεμπέση,

κι' εἶδα καὶ τὴν Μαρία μετὰ τοῦ Κοντογιάννη...

Π.—Κατήφορο μοῦ 'πῆρες καὶ τρέχεις σάν ροδάκι.

Φ.—Καὶ μ' ἔσπρωχναν ὀπίσω, καὶ μ' ἔσπρωχναν 'μπροστά

κι' ἐκτύπα τὸ ρολόγι μεσάνυχτα σωστά,

κι' οἱ Πρίγκηπες ἀμέσως ἀφήσανε τὸν μπάλο

κι' ἐπήγανε 'στοῦ Σιλήμαν, ποῦχε Σουπέ μεγάλο,

καὶ τότε, Περικλέτο, καμπόσοι νηστικοὶ

ἀρχίσανε νὰ ξύνουν τὰ δόντια των ἐκεῖ,

καὶ τᾶξυναν ἐκεῖνοι, καὶ τᾶξυναν κι' ἐγώ,

κι' ἐκρύωσαν ἡ σάλαις κι' ἀρχισα νὰ ριγῶ,

κι' ἐπῆγα καὶ τὸν 'πῆρα σὲ κάποιον καναπέ

κι' εἶδα μὲς 'στὸνερό μου τοῦ Σιλήμαν τὸ Σουπέ.

Σὲ 'λίγο σὲ 'λιγάκι δὲν εἰζευρα νὰ πῶ

ἂν ἔβλεπα χορεύτρας μοῦτρο κοκκινωπό,

κι' ἐγύρισα 'στὸ σπῆτι κι' εἶπα: με τῆς ὑγείας μὲ,

κι' εἶθε νὰ δράσουν στόλοι, στρατοί, καὶ γεωργίαις μὲ.

Καὶ τώρα σὺ βεβαίως γιὰ τὴν παρλάτᾶ τούτη

θὰ με χορτάσης φάπαις...

Π.— "Ὅρσε λοιπόν, τσιφούτῃ.

Καὶ καμπόσαις παικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ἐπελέσθησαν οἱ γάροι τῆς ἀβρᾶς Ἀθανασίας,
καὶ σὲ θέλητρον χάριτον, μὰ κι' εἰς ἀρετὰς πλουσίας,

κόρης τοῦ Φιλαδελφῶς,

πολυπείρου συγγενεῶς,

μὲ τὸν ἀριστόν μας γόν, μὲ τὸν Πλάτων Φαῖν,

κι' ὁ Ρωμῆος γὰ' αὐτὸς εὐχέθη κάθε τῆς ζῶης χάριν.

Σὺς συνιστῶ τὴν Χίμαιραν τοῦ Κόστα Καραφύλα,

ποιητικὸν βιβλίον,

οἷστρον θερμὸν ἐγγλεῖον,

ποῦ συγκινεῖ βαθύτατα κάθε καρδίαν τὰ φύλλα.